

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח"ו יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו | 058666447 | 0585664447

חג הסוכות - כיצד ניתן להגיע לשמחה?

אנחנו נמצאים סמוך לימי השמחה, חג הסוכות, חג נפלא, חג יקר ביותר. אבל לא לחנם חג הסוכות נחגג בדיקוק אחר הימים הנוראים. אנחנו גומרים עם יום כפור, ארבעה ימים מתארגנים, ומיד נכנסים לחג הסוכות. ודאי שיש קשר בין הדברים. ודאי שהעניין הזה מכוון, שאנחנו נחגוג את החג הזה דוקא אחרי יום הכפורים. קדם כל הקשר הפשוט - ביום הכפורים חזרנו פעמים רבות על הפסוק: "ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". ביום הכפורים עמדנו לפני הקדוש ברוך הוא. גם בחג הסוכות כתוב: "ושמחתם לפני ה' א-לקיכם". בחג הסוכות אנחנו שמחים לפני הקדוש ברוך הוא. בדיקוק באותה מדה שהיינו ביום הכפורים ביראה ובפחד של יום הדין, בחג הסוכות אנחנו עומדים לפני הקדוש ברוך הוא בשמחה גדולה, בשמחת החג. אנחנו יודעים שחג הסוכות גדוש במצוות. אילו מצוות יש לנו בחג הסוכות? קדם כל הסקה עצמה. אבל החיוב של הסקה מדאורייתא הוא פזית ראשון בליילה הראשון. אוכלים את הסעודה בסכה, זו החובה מדאורייתא. כל שאר הסעודות, כל מה שאנחנו אוכלים בשאר ימי חג הסוכות, אין חיוב. אם כן, יש לנו בחג הסוכות את המצוה של סעודת ליל החג הראשון. יש לנו גם את ארבעת המינים. אם היום הראשון חל בשבת, שאר הימים הם רק מדרבנן. אלא אם כן אנחנו בפתח, שם זה דאורייתא. אבל בשאר המקומות, זה רק דרבנן.

המצוה היחידה שנסארה לנו מדאורייתא לדעת הרבה ראשונים, היא מצות "ושמחת בחגך... והיית אף שמח". מצוה לשמוח כל שבעת ימי חג הסוכות. מצוה דאורייתא. כמו שהרמב"ם כותב - מצות השמחה עבודה גדולה היא מאד. אבל המצוה הזאת היא במשך שבועה ימים כפול 24. כל שניה שאדם

המצוה היחידה שנסארה לנו מדאורייתא לדעת הרבה ראשונים, היא מצות "ושמחת בחגך... והיית אף שמח". מצוה לשמוח כל שבעת ימי חג הסוכות. מצוה דאורייתא. כמו שהרמב"ם כותב - מצות השמחה עבודה גדולה היא מאד

שמח בחג הסוכות, הוא מקיים מצוה. כתבו הראשונים: "ושמחת בחגך... והיית אף שמח". מה זה "אף שמח"? רק שמח. כל החג, כל שניה, גם אם אדם מתעורר באמצע הלילה ויורדים גשמים, צריך להיות בשמחה. אם נכפיל כמה מצוות דאורייתא אנחנו מקיימים בחג הסוכות - אין שיעור. צריך לחשב את זה במחשבון - כל שעה כפול הדקות, כל דקה ששים שניות, אין סוף של מצות השמחה שאנחנו מקיימים בחג הסוכות.

רש"י לא מסכים עם רב הראשונים שזה דאורייתא. רש"י מסביר: "ושמחת בחגך... והיית אף שמח" - זו הבטחה. מי שישמח עם הקדוש ברוך הוא בחג, הקדוש ברוך הוא אומר לו - אתה שמחת אתי? אתה תהיה שמח כל השנה. רש"י פנארה לא הבין איך יתכן שאנחנו נשמח כל החג שבועה ימים רצופים, כל שניה, זה קשה. גם האבן עזרא הולך בדרכו של רש"י ואומר שזו הבטחה שמי שישמח בחג הסוכות, תהיה לו ברכה לכל החיים. אבל דעת רב הראשונים היא שהמצוה של שמחה בחג הסוכות - היא מצות עשה דאורייתא.

יש פה שאלה גדולה - איך אפשר לצוות על מצות השמחה? אדם עם חובות, עם בעיות, עם צרות, אדם סובל. מגיע ערב חג

הסוכות, אומרים לו - תלחץ על הכפתור ותשמח? מה, זה דבר שתלוי בנו? זה דבר שתלוי באדם? ודאי שלא. צריך עתוי, צריך זמן, צריך עבודה. זה לא דבר פשוט להיות שמח. איך התורה מצוה אותנו להיות בשמחה, אם לכאורה אין לנו את הכלים? אם אדם ביומים שלו עצוב, בדאגה, בטרידה, הוא לא יישן בלילות מחובות, מכל מיני בעיות, מחלות, ה' ישמור? כמה בעיות יש בדור הזה. הרבה צרות יש בעם ישראל. האם אפשר למחוק הכל ברגע אחד? אין צרות, אין בעיות, אין דאגות. פרנסה - ה' יעזר, נסתדר בלי פרנסה. נכנס לחג הזה - נהיה בשמחה. איך אפשר? מה הפשט בזה? ודאי שהדבר הזה צריך באור - איך מגיעים לידי שמחה? איך אדם יכול לבוא לחג הסוכות ולהיות בטוח שהוא יקיים מצות עשה דאורייתא של "ושמחת בחגך" באמת? לא משהו חיצוני. יש כאן שרוצים להיות שמחים ומזמינים מגש פיצה. איזה אשור. אבל מה קורה אחרי שנגמרת הפיצה? כאב בטן, או שרוצים עוד מגש. זו שמחה? זו לא שמחה. זה למלא את החסר. אבל אחרי שזה נגמר, האדם חוזר להיות באותו מצב שהוא היה. השמחה היא לא שמחה אמיתית, היא לא שמחה שלמה. אנחנו רוצים באמת להבין - איך מגיעים לשמחה שהיא שמחה שלמה?

הרמב"ם הקדים ואמר שהשמחה היא עבודה גדולה. דרך אגב, "בשמחה" אותיות "מחשבה". זה לא בא ברגע, זה לא בא בקלות. צריך עבודה קשה, עבודה גדולה, כדי שאדם יצליח להגיע לשמחה אמיתית. אנחנו חושבים לפעמים שדברים חיצוניים מביאים לשמחה. אדם רוקד, זה טוב. אבל ודאי שזה רק אמצעי. אדם קונה איזה בשר טוב, הוא אוכל ונהנה ושמח, זה לא הכל. זה לא השרש של השמחה. זה רק היכי תמצוי להביא את האדם לידי שמחה. אבל מה השמחה האמתית?

הרמב"ם אומר: "השמחה שישמח האדם בעשיית המצוות ובאהבת הא-ל שצוה עליהם". לשון זהב. כשאנחנו מדברים על שמחה, אין הכוונה למשהו חיצוני, לאדם שמפעיל את עצמו ורוקד? לא מזלזלים בשום דבר, אבל זה לא העקר. זו לא השמחה האמתית. לפעמים השמחה החיצונית משפיעה על הפנימיות של האדם, אבל השרש של השמחה - הכל נמצא בפנים, בתוך הלב של האדם, בתוך הפנימיות של האדם. ואיך מגיעים לזה? אומר הרמב"ם - קדם כל בעשיית המצוות. אבל לא סתם בעשיית המצוות, אלא "באהבת הא-ל שצוה עליהם". אנחנו אוהבים את הקדוש ברוך הוא. אנחנו יודעים שהקדוש ברוך הוא טוב, והקדוש ברוך הוא עושה אתנו רק טוב. שמחים בקדוש ברוך הוא. זה מה שיכול להביא את האדם לידי שמחה.

לפעמים יכול האדם להגיע לכלל יאוש, אבל היאוש הוא האויב של האדם. מי שמתיאש מראה שאין לו אמונה בקדוש ברוך הוא. כי כשאנחנו מאמינים, אנחנו לא מפחדים, אנחנו עם בורא עולם, הקדוש ברוך הוא אתנו גם במצב הנורא ביותר. איך דוד המלך

המשך
בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ
17:45	18:55	19:37	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	שאל חי בן מרים ז"ל	ישראל בן חביבה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	דוד בן השאנה ז"ל

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

בזכות מצות סוכה

מאבד האבדה כבר אינו קיים, אזי משיב האבדה זוכה בה. על כן תקבל לידך בחזרה את מלוא החבילה שמסרת לנו".

אך הסיפור טרם נגמר. הנה דבר הזכייה ביהלומים ששוים הסתכם בהון רב הגיע לאוזנו של השכן הנוכרי, בעל הגג. הלה מהיר לפנות אל היהודי ותבע לקבל לידיו את היהלומים. "הלוא מצאתם ברשותי, ואני זכיתי בהם". היהודי סירב לקבל את טענותיו של הגוי, ומשכך תבעו הגוי לבית המשפט. התובע הגוי פתח את הדיון בדברים חריפים נגד שכנו הנתבע: "הוא פלש לרשותי הפרטית, ומשם חטף לעצמו את האבדה". השופט פנה אל היהודי ושאל אם יש לו מה לומר להגנתו, והיהודי ענה: "אני פלשתי לרשותו? שקר וכזב! לא רק שהיתה לי רשות להיכנס לגג, הוא גם היה שכור לי מאותו היום".

היהודי נאלץ לשלם לעורך דין סכום הגון, וגם כאן חיזק את ליבו - ממצוה לעולם לא מפסידיים. אם נאלצתי להוציא סכומים כה רבים עבור מצות סוכה, בוודאי זהו ניסיון משמים

תגובת השופט היתה: "לא יתכן שאדם ייכנס לתחום זולתו ויטען סתם שהרשות היתה שכורה לו, עליך להביא מסמכים קבילים המוכיחים את גרסתך, ולא - בית המשפט יקבל את התביעה ותחויב למסור לשכנך את מלוא החבילה". וכאן שלף מיועדו מכיס חליפתו אל חוזה שכירות הגג, את אותו חוזה מוזר, שהמשכיר הערל התעקש כל כך לעורכו. היהודי פסע מעדנות אל השופט, והציג בפניו את המסמך הרשמי, כתוב וחתום בידי עורך דין מוסמך.

לאחר עיון קצר בחוזה קבע השופט בפסקנות: "בית המשפט דוחה את התביעה על הסף, היהלומים שייכים לשוכר הגג שמצאם". היהודי הצדיק מספר בהתרגשות את ההתרחשות המופלאה שאירעה עמו, ומסיים: הנה לאחר שהתגברתי וקיבלתי באהבה את כל ההוצאות הרבות והקשיים שניצבו בדרכי בבואי לקיים את מצות בוראי, כעת מתברר לי שדווקא מחמת אותם קשיים זכיתי בהון הרב שזימן לי ה' יתברך! (מתוך הספר 102 סיפורים - ח"ג, מאת ר' צבי נקר)

יהודים יקרים, נמצאים אנו כפסע מחג הסוכות הקדוש הקרב ובא, בשונה מהרבה חגים אחרים, דווקא על חג זה אומרת התורה הקדושה "ושמחת בחגך". אבל יש עוד שוני עיקרי בין חג הסוכות לשאר החגים, בעוד כל חג מתהדר במצות עשה אחת מהתורה, וכגון בראש השנה - שופר, ביום הכיפורים - תענית, בפסח - חיוב אכילת מצה ביום הראשון, וכו', אבל חג הסוכות לעומתם מתהדר בכמה וכמה מצוות עשה ששורשם מהתורה, הסוכה, ארבעת המינים, וכמובן מצוות השמחה. נדמה שבאה התורה הקדושה לרמוז לנו, שהדרך להגיע לשמחה אמיתית היא ע"י קיום מצוות ה' בשמחה, וזה ממש כנאמר בפסוק, "פקודי ה' ישרים - משמחי לב", התורה הקדושה ומצוותיה הם המביאים את האדם לשמחה, כל מצווה היא כאותו יהלום שמצא יהודי יקר זה, כי "קרה היא מפנינים", ללמדנו עד כמה חשוב לייקר את מצוות התורה, אשר עשייתם כרצון הבורא בחשק והשתוקקות הם הממלאים את ליבו של האדם.

המעשה שלפנינו אירע אצל בעל תשובה יקר ממנהטן שבניו יורק. האיש גר בקומה השניה בבניין גורד שחקים בן שלושים קומות. לאחר יום הכיפורים החליט לבנות לעצמו סוכה באחת מפנינות חזית הבניין. לאחר שטרך רבות והשלים את הקמת הסוכה, הופיעו פתאום פקחי העירייה, עוטים ארשת חמורת סבר, והודיעו: "אתה מקבל מיד קנס כספי גבוה, בגין העמדת המבנה הלא חוקי הזה בשטח ציבורי. ואנו פוקדים עליך לסלק לאלתר את המבנה שמהווה מטרד לדיירי הבניין ומעכיר את הסביבה".

האיש פירק בדמעות את הסוכה, תוך כדי שהוגיע את מוחו - כיצד אקיים את מצות סוכה, היכן אוכל עכשיו לבנות סוכה? האפשרות הרלוונטית היחידה שנותרה היתה לבנות סוכה בקומת הגג שמעל הקומה האחרונה בבניין. היהודי פנה לגוי שגר בקומה השלושים, ולאחר שהסביר לו דקות ארוכות מהי מצות סוכה, ביקש את רשותו לבנות סוכה בגגו, שממילא לא נעשה בו שום שימוש.

"ראה נא", הגיב הגוי, "אני איש עסקים, ומתעסק בעיקר בשכירות דירות ונכסים. בוא נדבר כפי שמדברים בעסקים: אני מוכן להשכיר לך את הגג כולו למשך ימי החג, ויומיים נוספים לשם בניית הבקתה שלך, תמורת סכום סמלי של... אלף דולר". היהודי ניסה להבהיר שאינו זקוק אלא לקובייה קטנה של שתי מטר על שתי מטר, אך הגוי (שהבחין בלהיטותו של היהודי לשכור את הגג), אטם את אוזנו ולא היה מוכן להוריד ולו פרוטה אחת מדמי השכירות. היהודי החליט בליבו - אם עבור המצוה היקרה עלי להוציא את ההוצאה הזו, אעשה זאת בשמחה, כדי לקיים רצון בוראי. הוא הוציא את הסכום ועמד למוסרו לשכנו.

אלא שכאן הגיעה דרישה נוספת מצד המשכיר. "כאיש עסקים מסודר ושקול, אני נוהג לערוך בכל עסקת שכירות חוזה שכירות רשמי". היהודי החמיץ את פניו. "נו טוב, בוא נשב ונכתוב את הדברים". אבל הגוי הודיעו באופן נחרץ: "אצלי חוזים נערכים רק אצל עורך דין מוסמך". "אתה באמת חושב שיש לי כסף מיותר כדי לבזבזו לריק?", הזדעק היהודי, "היכן שמענו שעל שכירות כזו עורכים חוזר אצל עורך דין?". אך הגוי בשלו, "אינני מכריח אותך לשכור את הגג, אם אתה מעוניין בעסקה - אלו תנאים".

בלית ברירה היהודי ניגש עמו לעורך הדין, והלה ערך עבורם חוזה שכירות פורמאלי. היהודי נאלץ לשלם לעורך דין סכום הגון, וגם כאן חיזק את ליבו - ממצוה לעולם לא מפסידיים. אם נאלצתי להוציא סכומים כה רבים עבור מצות סוכה, בוודאי זהו ניסיון משמים, אעמוד בס"ד בכל המשוכות כדי לקיים את מצות סוכה.

לאחר שקיבל סוף סוף את מפתח הגג לידו, פתח את דלת הגג ו... חשכו עיניו. המקום היה מלא כולו בגרוטאות וחומרי בניין. ניכר היה שזה שנים אף אדם לא דרך בגג הנוטש, וכעת היה צריך היהודי לעמול רבות כדי לפנות לעצמו מקום לבניית הסוכה. הוא החל להרים ולפנות את הגרוטאות מהגג, ולפתע כאשר הרים צינור ברזל גדול הצליח להבחין בשקית שטמונה בתוך חלל הצינור. ניכר היה כי השקית הוטמנה מתחת לערמת הברזלים הגבוהה, בתוככי אותו צינור ברזל.

היהודי הצליח איכשהו להוציא את השקית מחלל הצינור, ולאחר שפתח את קשריה גילה שבתוכה הונחה חבילה סגורה. כשפתח את החבילה, נדהם ועמד מסומר למקומו. החבילה הכילה אבני יהלומים גדולים ונוצצים. מיועדו הינו יהודי טוב ותמים, ובו במקום מיהר לגשת לתחנת המשטרה המקומית, וסיפר על אודות מציאת חבילת האבנים היקרות ומסרה לידיהם. פקידי המשטרה אמרו שאכן התקבלה תלונה בדבר יהלומים יקרים שנגנבו, והם יטפלו בהשבת החבילה לנגב.

ובכן, במוצאי שמחת תורה מתקבלת שיחת טלפון בביתו של היהודי. על הקו היה פקיד המשטרה שהודיע ליהודי כי עליו להגיע לתחנת המשטרה בהקדם. היהודי הגיע לתחנה, ושם משרים לו: "במשך הימים האחרונים חיפשנו אחר בעל האבנים היקרות, והתברר לנו שכבר אינו בין החיים. האיש (שהיה נכרי גלמוד) מת ערירי, וכך אין מי שיירש את היהלומים היקרים. החוק במדינתנו קובע שאם

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן ג'נינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

אומר? "מזמור לדוד". הוא שר ומזמור, "ה' רעי לא אחסר בנאות דשא ירביצני... גם כי אלך בגיא צלמות". דוד המלך היה במצב של שערי מות. מה שעשו לדוד המלך לא עשו לאף בריה בעולם. נורא ואיום. כלם יודעים מה היה עם דוד המלך, ומה הוא עושה? הוא שר ומזמור - "אך טוב וחסד ירדפני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארץ ימים". מה דוד המלך מבקש מהקדוש ברוך הוא? "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה'". וזה אחרי שרצו לאכל את בשרו! רק רבנו של עולם מענין את דוד המלך. "אחת שאלתי מאת ה' שבתי בבית ה' כל ימי חיי". כך אני מגיע לעבודה, עבודה אמיתית.

כשהרב מבריק היה צעיר, בגיל 17, הוא היה עליי. הוא ידע את כל הש"ס. כלם שמעו עליו. איזה גביר לא ירצה לזכות בעלוי המפאר הזה בתור חתן? כל הגבירים התחרו ביניהם, מי נותן יותר. בסופו של דבר היה גביר שהיה מוכן להתחייב לרב מבריק שהוא ישב וילמד 24 שעות, הכל עליו. כל יום ארוחה בשירת, כל יום אתה מקבל את כל הצרכים, אין לך דאגה לפרנסה עד 120. ברוך ה' השתדכו. היתה חתנה מפארת, והרב מבריק ישב ולמד. אין לו שום דבר אחר בחיים. הכל ברוך ה' מוכן ומזמן, אין לו שום דאגות.

והנה, לא לעולם חסן. שנה אחרי החתנה פרצה שרפה בעסקים של חמיי, ונשרף לו בית החרשת. כל הכסף, כל ההשקעות, כל ההון, הכל נשרף. פעם לא היה בטוחים ומי שהפסיד - הפסיד. באה אשתו ואמרה לו: "כבוד בעלי, הרב היקר, עד עכשו ברוך ה' הכל היה מוכן לך. ממחר אין ארוחה בשירת, אין שום דבר. תדע שזה המצב". מה משהו אחר היה עושה? היה מטפס על העצים, הולך ועושה שונור.

מה עושה הרב מבריק, אדם שמבין את המהות והתכלית של האדם? הוא הסתגר בתוך חדר, נעל את עצמו, לקח את ספר חובת הלבבות והתחיל ללמד שער הבטחון והאמונה. הוא למד את זה במשך חודשים. ומדבר ברב מבריק שידע גמרות בעל פה, אבל הוא ישב ולמד וחרו ושנן את הדברים. אחרי חודשים הוא יצא ואמר לאשתו: "עד היום חשבתי שאני עשיר, שברוך ה' יש לי הכל, שאני סמוך על שלחן ודואגים לי. היום

התברר לי שעד עכשו הייתי עני. עד עכשו סמכתי על בשר ודם. היום התברר לי שאני עשיר, כי אני סמוך רק על הקדוש ברוך הוא. זה העשיר האמיתי. אני יודע שמהיום ואילך מי שיפרנס אותי ומי שידאג לי, זה רק הקדוש ברוך הוא. הוא ואין זולתו".

וברוך ה' איכשהו הגביר הסתדר והרב מבריק המשיך לעסוק בתורה יומם ולילה, והמשיך לכתב את החידושים שלו, וברוך ה' היום כל עולם הישיבות לומדים מהספרים שלו. איזו שושלת הוא השאיר, משפחה של גאונים, והכל מבטחון ואמונה בה' יתברך. זה מה שיכול להביא לנו את השמחה. כשאנחנו דבקים בה' יתברך, יודעים "לפני ה' אלקים", אנחנו שמחים. גם ביום כפור עומדים לפניו, אבל שם זה מפחד. בחג הסוכות אנחנו עומדים "לפני ה'" בשמחה. אנחנו יודעים שהקדוש ברוך הוא יחבק אותנו, יאהב אותנו, ואנחנו מחזירים אהבה לקדוש ברוך הוא.

אומר ר' חיים שמואלביץ יסוד לחיים - תדע שאשר לא בא על ידי כסף, על ידי דירה, על ידי יהלומים. אשר לא קונים בכסף. איך קונים אשר? רק על ידי בטחון בה'. רק כשאדם יודע שמה שיש לו זה מבורא עולם, ומה שהקדוש ברוך הוא נתן לו - זה מה שהוא צריך כרגע והוא לא צריך יותר, הוא יוכל להגיע לאשר. גם אם יש לאדם את הדבר המינימלי ביותר, גם אם יש לו רק כמה שקלים בשביל פרוסת לחם והוא יודע - זה בורא עולם נתן לי, זה שפע מבורא עולם, הוא ישמח. ברוך ה' יש לי לחם לאכל, איזה אשר, איזו שמחה. זה מה שיכול להביא לו את האשר. אבל רכוש, כסף, זהב, השקעות, בנקים, לא מביאים את האשר.

זה חג הסוכות. למה הקדוש ברוך הוא מצוה אותנו בחג הזה - תצאו מהבית? שלא נחשב שהאשר שיהיה לנו בחג יהיה כי יש לנו איזה סלון מפאר, יש לנו איזו לוסטרה, יש לנו כלי כסף, כלי זהב, ספות. לא זה מה שביא לנו את האשר. הקדוש ברוך הוא אומר לנו - תצאו לדירת עראי, תהיו תחת סכך, מסביב דפנות, דבר מינימלי. ומה יביא לנו את האשר? הקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא. זה מה שכן אדם צריך לשאף כל ימי חייו - להיות מחבר עם הקדוש ברוך הוא. כשאדם מחבר עם הקדוש ברוך הוא - אין אשר ושמחה גדולים מזה.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (ט') - נורית אזהרה אדומה (ב')

נמשיך בניתוח נקודת הזמן בה עתידה להתרחש המלחמה באחרית הימים. במאמר הקודם הזכרנו את הפס' (יחזקאל לח, ט): "מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקֹד בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא אֶל אֶרֶץ מְשׁוֹכֶתת מִחֶרֶב מְקַבֶּצֶת מַעֲמִים רַבִּים עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה לְחֶרֶב תָּמִיד" - וביארנו עד כאן. והנביא ממשיך:

"וְהָיָה מַעֲמִים הוֹצָאָה וַיִּשְׁבּוּ לְבִטַח כָּלָם" - ובכן, בתקופות האפלות שבהיסטוריה, שלטו עמים אלו באלו. אימפריה כבשה מדינה, ובני אותה מדינה היו למשיסה, או נטבחו, או העלו מס למלכות, או נשבו ונעשו עבדים, אם לצורכי עבודות המלך וההגמונים ואם לצורך שעשועים, כמו שלצערו עשו הרומאים לאבותינו בקולוסאום בו היו נלחמים גלדיאטורים בחיות או בחיות אדם. והאמת שלא צריך ללכת רחוק מדי, הביטו 80 שנה אחרונה, ע"ע גרמניה הנאצית, למה הם הפכו את אחינו בגולה לפני "הפתרון הסופי לשאלת היהודים", וכבר אז כונו בשם "מוזלמן", שפירושו "אדם שהגיע לסף מוות".

ואננם, לאחר תקופה בה כבר היו נתונים תחת אותה אימפריה, היו לפעמים משחררים אותם מהעול ומאפשרים להם לנוע בחופשיות, אבל או מעבר לכך, אף מקנים להם זכויות כאחדים מבני המדינה. אבל האם יעלה על הדעת שהן תוויתנה על השטח אותו כבשו על כל האפשרויות הכלכליות הטמונות בו? ועוד בחינם אין כסף? חלומות באסמפיא. והנה בהיסטוריה של עמנו זה קרה - הוחלט לתת אישור ליהודים על הקמת מדינה משלהם, על אדמה הכבושה תחת עם אחר! כלומר, המנדט הבריטי בוחר לעזוב את הארץ לטובת עם ישראל, ולהעניק משטחו עבור הקמת מדינה יהודית ("יהודית" לפחות על הנייר ככתוב ב'קושאן' שלנו). ואתם יודעים כמה כסף שווה הארץ שלנו? מצד ההיגיון, היה שווה לבריטים לספוג כמה אבדות בנפש ובסוף להשיג שליטה על הארץ, רק כדי למשול בעתיקות המלוות את ההיסטוריה רבת השנים של ארצנו, וזו רק סיבה אחת. ולולא רצון הבורא שנושבו

הנביא מודיע לנו, 2500 שנה קודם לכן, שהארץ הזו תשוב לחזקת העם היהודי, שנא' 'והיא מעמים הוצאה', דהיינו הארץ עצמה הוצאה מעמים אחרים שמשלו בה

הרב עמירם טובי הי"ו

להזמנת הרצאות ליזכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול השון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

ישמח לב מבקשי ה'

HIGH M 058.3249088

יום א טבא לרבנן

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ניתן
להשיג גם את
חלק א' -
התקשרו
אלינו

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - יפה נוף!

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

יפה נוף
ספרים

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 029664455
אצל אורי: 0505340701 | במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM